

Kladu si otázku, jestli si nechám naočkovat COVID vakcínu?

Určitě je tato otázka položena předčasně, ale využiji příležitost vyjádřit se k tématu. Ve vztahu k infekčním onemocněním je důležité posuzovat situaci lokálně. Vždy, když vidím situaci v USA či ve velkých městech, vidím fotografie přeplněných nemocnic a márníc, mám hrůzu z velkého rizika takové epidemie.

Na druhou stranu se snažím vnímat naši místní situaci v okrese či v našem kraji. Počty, kterými nás zahrnují média, stále považují za velmi příznivé a co je mnohem důležitější, je i relativně příznivý průběh onemocnění, kdy jen malá část pacientů vyžaduje ústavní léčbu, případně drsnější rizikové metody jako je umělá plicní ventilace (dýchací přístroj) nebo mimotělní oběh podporující plíce (ECMO). Pravidelně se informuji v třineckých nemocnicích, kolik ošetřují těžce nemocných s covidovou virosou. Jsou to jednotlivci.

Je-li to tak, že nemoc má naštěstí v našich krajích mírnější průběh, pak už se tolik neobávám a mohu říci, že mi větší starost dělají razantní opatření s dalekosáhlými důsledky, které vláda z pozice moci a ve jménu obecného dobra plošně zavádí. Dále mi starost dělá to, jak se lidé chovají k těm, kteří onemocní nebo jsou jen riziková. Nevím, odkud pramení pocit nadřazenosti. Jakoby se nemohlo stát, že onemocní právě oni. Vnímám samozřejmě i ty, kteří odvážně vstupují do rizika a pečují o postižené.

Kladu si otázku, zda-li se nechám naočkovat covidovou vakcínou, až bude jednou k dispozici. Nepatřím do rizikové skupiny a doufám v nekomplikovaný průběh. Je možné, že mi samotný virus poslouží stejně dobře jako umělá vakcína.

Přeji si, aby moje slova byla chápána jako protínázor v médiích utvrzované atmosféře strachu. Své postoje neprezentuji jako jediný správný přístup, ale více jako osobní postoj. Autor je lékařem kardiologické ambulance v Jablunkově.

